קטן ואנפילי. קיל"ן של בגלגלתו חלילה כלל "דחש",(ג) וכל"כ הכופים בפ"ש* וחס"ת וגו'*: **מון מן סמטרון.** ללמומת תמרינן יש בריירה ופקולה לכהוה לבל ליוך סולהו לפי' ריח הגט ען בסם ולא דמו 'למגורסת מחשה ולא התירה לכל מדם דהסיח להחוח מלחת מיכת לשמו ולשמה נכתב: **בפיו מהרון ליו פוסל.** **קטן בריירה: נקוטים טן.** דלין בריירה דחיכת למיחם חלק שכמל זה סיס רלמי לחתיו והחליפו והייטו לקיחה ומוחר ביובל לחחלוחו משום מלות יובל והדל שקליס כדמטיקרא: **דלמומרת.** מחזירין חומרת היח ולח ממ_הוח מספקה ליס לחזל לחומרת חבל 'ליט פוסל קולה הוח ולח לקח לפסיחת 'לחן בריירה" לח חזל לקולה: **מי ממ כחמילה.** כשם שמחחילה היחה בלח חלוקה לחים לחד כך יחזור ביובל לחים לחד ופעמח לחן בריירה הוח: **לשיון שכנגלו כשם שמילה.** יהח הגט לשמה ומעוחיסה היו טון: **מפו.** יש בריירה לו לחן בריירה: **על מי שיעלה מכס.** יהח נמכה עליו ולחי מקנה לו חלקו בשעת שחיטה: **כיון שנכנס רשמן.** לחחר שחיטה רחטו ולוכו: **וכך בחלקו.** דלמרינן יש בריירה למשעת שחיטה היה זה בשלו לכך ובשחט פסח זה עליו ומוכה לח לחיו עמו ליחנות בחלקו ולקמיה מוקי לה בפיר: **למר רבי יוחנן כדי לוכות כשלוח.** לבייהן המנה לח כולן עליו משעת שחיטה והח דקחמר "על מי שיעלה רחטן" לוכוחו לחת כלומר ברחה ליטה הוח רחטן ולח הודיעם מה נלבו: **שפיר.** משום הכי מוכה לח לחיו עמו: **נמנין.** הרולה לימנות: **ומוכין לח ידיהן.** מי שהיה נמכה והולה לימנך ולהמנות על לחר מוכך ידיו דימיו: **עד שיחחו.** לבל ילחר שחיטה לח נמנין ולח נמכין דכחיב "ולח יחמנו הבניח" פ"ם דלח לחמנו משה" בחיוחו ולהמנך ממנו "מהיות משה" בחיוחו על שה יחמנו: **פניו נמי מכי.** דלח נמכין לילה לוכון ומיהו טולטו לחמינהו: **וכניס שפלים.** ולח קחני "ומלמלו בנות זוקות בשמח וכניס לח זכו': **לחמר לחכי קנטי מיניס.** לחמוחי מחמה לחכי ברב יהודה ורב חוסנית-קנטי מיניה "לחיו שחלה בשבח חחילה"-דהלה (זה) המחקה בדעת לחרים וקפשים ליה "לחיו שחלה"-דהייטו חולה בדעת עלמו, דילמח "חולה בדעת עלמו" ליח לן בריירה דמדלחתי בריירה גילה בדעתו שהיה פוסח על שחי סעיפים ולילה למימר הוכרל דמטיקרא דעתיה להחי לבל זה "שחלה בחחרים" גמר בדעתיה מעיקרא לחיו שחלה פשו לה מלה נכי חרחי גזירה ולח לו כלי להפרים חרומות ומעשרות בהן והוח לריך לנחוח וכותים 'גירי לחמי_חביו ולין לרן ישרחל בפקעת מקדושתה על ידיהם והן חשורין על המעשרות ועל החרומה ועל כעמי הלרן שלוכן מעשרין וכולן מפריסין חרומה לבל כותים חשורין על הכל ושלוקה מהן לריך לעשר ודלי: **שני לוגין.** מחון מלה: **סדי לן חרומה.** בחוכו: ומיחל

קטן ואנפילי פסולות **ואין פוסלות** ועירי אמר כולן אין פוסלין חוץ מן האחרון וכן אמר רב אסי כולן אין פוסלין חוץ מן האחרון **אור יוחנן** אמר אף אחרון נמי אינו פוסל **ראודא** רבי יוחנן **למעלה** "דא"ר אסי א"ר יוחנן **האחין שהלקו** לקוחות הן **ומחזירין** זה לזה ביובל, וצריכא: **דאי איתמר בהא** - בהא קאמר רבי יוחנן דאין ברירה משום דבעינן **לה** "לשמה אבל התם מכר הוא דאמר רחמנא ליהדר ביובל אבל ירושה, ומתנה, **לא** ואי אשמעינן שדרה משום דלחומרא אי נמי כתחילה אבל הכא אימא לא, צריכא: **בעא מיניה בר הושעיא** מרב יהודה אמר ללבלר "כתוב לאיוו שתצא בפתח תחלה" מהו: **אמר ליה** תניתוה יתר מיכן אמר ללבלר "כתוב לאיוו שאגרשך פסול לגרש בו "אלמא אין ברירה **אתיא** *האומר לבניו הריני שותה את הפסח על מי שיעלה מכם ראשון לירושלים כיון שנכנס ראשון ראשו ורובו זכה בחלקו ומזכה את אחיו עמו **אמר ליה** הושעיא ברי, מה ענין פסחים אצל גיטין? **הא** אתמר עלה א"ר יוחנן כדי לזרזן "במצות", דיקא נמי דקתני כיון שנכנס ראשון ראשו ורובו זכה בחלקו ומזכה את אחיו עמו **אי** אמרת דאינו בישלמא דאמנינהו מעיקרא שפיר אלא אי אמרת דלא אמנינהו, לאחר שחוטה מי קמיחמנו והתנן *נמנין ומושכין ידיהן מכאן עד שישחטו *תניא נמי הכי מעשה וקדמו בנות לבנים ונמלאו בנות זריזות ובנים שפלים **אמר אביי** קא בעי מיניה תולה בדעת אחרים וקא פשיט ליה תולה בדעת עצמו והדר מותיב ליה "תולה" בדעת אחרים? **רבא** אמר מאי קושיא דלמא בטצן דאית ליה ברירה לא שנא 'תולה בדעת עצמו' ולא שנא 'תולה בדעת אחרים' אית ליה ברירה ומאן דלית ליה ברירה לא שנא 'תולה בדעת עצמו' ולא שנא 'תולה בדעת אחרים' לית ליה ברירה **אלא** מהכא משמע ליה **לרבא** והא רבי יהודה 'דתולה בדעת עצמו' לית ליה ברירה 'ותולה בדעת אחרים' אית ליה ברירה: ~~תולה בדעת עצמו לית ליה ברירה~~ דתניא *הלוקח יין מבין הכותים אומר: שני לוגין שאני עתיד להפריש הרי הן תרומה, עשרה מעשר ראשון, תשעה מעשר שני ומיחל

עשרה מעשר רחטן כו'. לחו דוקח עשרה ומשעה דכשהסיר שני לוגין לתרומה גדולה פשו לה מלה נכי תרחי ויש מפרישים דחין המעשר מחמעט משום תרומה גדולה כיון דחשה חחת פוטרת חת הכרי: **שני** לוגין שחני עתיד להפריש. כותים חפילו תרומה גדולה לח מפרשי דלקח ע"ג דבפרק שלשה שחלטו (נרכות דף מז:) חמר רבי כותחי עשרוני מעשרי כרחוי דבמלי דכתיב בחוריימח מיותר זכיכי ס"מ כשטוחין לחכול לעלמן וחפי' מעשר רחטן חבל למכור חין מפרישין כלל דלח קפדי חלפי טוב חע"ג דחין חבודין על גזל לח חשיב לה גזל דהוי ממון שחין לו טובעים דהח עמי הארן נמי לח נחשדו על הגזל ומחשבו על המעשר ועוד דכל זמן שלח הופרש חינו דומה להו גזל שעדיין לח נחשייב ליהן לכהן ולוני ועוד סומכין כותים להח דלרשיון בב"מ (דף פח:) וחכלה ולח מוכר:

ומיחל

עין משפט
נר מצוה

ח א מיי' פ"ג מהלכות גירושין הל' ו כנ"ד וסי"ח שם ס"ח סמע עטין ג"ח והלחין קכ"ו סוף ס"ג ס"ח סי' קנ סעיף ג:

ט ב מיי' פ"ח מהלכות ממכרה ומקח סל"ו כ:

[נמיטו כגי' תמר רב יסודה לחמר רב]

י ג מיי' פ"ג מהלכות גירושין הל' ד סוס"ע ס"ח סי' קנ"ו סעי' ד: תוס' ד"ה ברירה

יא ד מיי' פ"ג מהלכות קנין סעיף סל' יד:

[נדה ב. ושי"ג]

נושאי (לך כו.)

הגהות סוברניות ש"ג

ברירה

מפנה

[לקמן לך ל"ח ל"ח]

- לקמן דף האיזך -

△ - נושאות ע"ז ר' הושעיא

▽ - תשובות ר' יהודה

תוספות רי"ד

ותערי אסר כולן אינן פוסלין חוץ-מן האחרון ור' יוחנן אסר אפילו אחרון נמי אינו פוסל אישתכח ה ש ת א דבראשון כ"ע לא פליגי דלא פוסל חוץ משטואל דאסר ראשון נמי פוסל ובפל בפיעמיו והלכה כרבים וכ"ש דרב פליג עוליה וק"ל הלכה כרב באסורי ובאחרון כ"ע לא פליגי דפוסל חוץ מר' יוחנן דאסר אינו פוסל ובפל במעומי דהיכי אסרינן אין ברירה הני מילי לקולא להחירה לעולם אבל לחסרא לאוסרה לכתונה אסרינן יש ברירה, ובאמצעיתא רב ושטואל אסרי פוסלין ותערי ורב אסי ור' יוחנן אמרי דאין פוסלין וק"ל כל רב רשטואל ור' יוחנן הלכ' כר' יוחנן וכ"ש הכא דקיימי ותערי וד' אסי כותיה נמצא שכולן אינן פוסלים בכתונה חוץ מן האחרון, ומתני' ר' אלעזר היא דבעיא כתיבה לשפה:

[לקמן כח.] מוקין יד. כ"ק סוכ כה: דמלי ס"ו מ"ד יומא מה: עירובין לו: מעילה כב. [תוספתא דמלי פ"ק]

נושאי תת"ה

הגהות יש לחלק בין א- תולה בדעת עלמו ב- לאולה בדעת אחרים

מפנה

- לקמן ע"ל המחלק בין מעשרות לשאר תרומות

תשובות על ראב"ן

תשובת ר' משולם תולה בדעת עלמו לא בדעת אחרים

תקניר

שורי תמיה על הלוי-טית לקמן דתשובתו של ר' יהודה לא אמרינן לשטואל ע"ל ר' יהודה בדעת אחרים

ראב"ן ורבינו - לחלק

ר' אלעזר ור' יוחנן ור' אסי ע"ל לחלק

ושפה מחלקים

תמיה שורי

ראב"ן ורבינו שמעון לחלק